

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Aktuality ze světa nekalé soutěže

V prvním díle[1] naší série jsme se věnovali obecnému vymezení nekalé soutěže a jejím zákonným skutkovým podstatám. Ukázali jsme, že nekalá soutěž není jen otázkou právních definic, ale i praktických dopadů na podnikatelské prostředí. Ve druhém díle[2] jsme se zaměřili na specifický fenomén – přetahování zaměstnanců. Konkrétně na to, jaké jednání už je považováno za protiprávní a jak se mohou zaměstnavatelé proti tomuto jednání bránit. V tomto třetím a posledním díle se budeme věnovat aktualitám, zajímavostem a soudním rozhodnutím, které poslední dobou rezonují světem nekalé soutěže, jelikož i nekalá soutěž, ačkoliv by se to nemuselo na první pohled zdát, je oblastí, která se neustále vyvíjí.

Zajímavá soudní rozhodnutí ze světa nekalé soutěže

Oblast nekalé soutěže představuje velmi dynamické a stále vyvíjející se odvětví, snažící se o zajištění férové a transparentní soutěže mezi podnikatelskými subjekty. Námi rozebíraná rozhodnutí českých soudů z oblasti nekalé soutěže si bezpochyby vaši pozornost zaslouží.

Nárok právnické osoby na odčinění nemajetkové újmy

Prvním rozhodnutím, na něž se v tomto článku zaměříme, je rozhodnutí, které je skutečně přelomové a vytvořilo vlnu reakcí nejen v oblasti nekalé soutěže. Toto rozhodnutí se týká nekalé soutěže jen zčásti, ale z důvodu své významnosti si určitě zaslouží být zmíněno. Jedná se konkrétně o nález Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2025, sp. zn. Pl. ÚS 26/24.

Předmětem nálezu je ochrana dobré pověsti právnických osob. Konkrétně se stěžovatel (Milion Chvilek, z. s.) ústavní stížností domáhal zrušení rozhodnutí předchozích soudních instancí, protože tvrdil, že mu byla porušena jeho ústavně zaručená práva. Považoval za protiústavní názor soudů, že jako právnická osoba nemá právo na odčinění nemajetkové újmy způsobené neoprávněným zásahem do své pověsti. Spolek se domáhal omluvy za výroky, kterými jej někdejší předseda jedné z politických stran spojil s kybernetickým útokem na benešovskou nemocnici.

Dosavadní právní úprava umožňovala právnickým osobám domáhat se pouze toho, aby neoprávněný zásah do jejich práva byl ukončen nebo aby byly odstraněny jeho následky.[3] Neumožňovala však dle textu zákona žádat přiměřené zadostiučinění (tedy např. finanční kompenzaci) za tuto nemajetkovou újmu. Tento nárok doposud náležel pouze fyzickým osobám.

Ústavní soud nicméně tento přístup změnil, když v nálezu mimo jiné uvedl, že „právnické osoby nejsou jen samoučelnou fikcí, ale jsou převážně nástrojem, prostřednictvím něhož mohou lidé naplňovat své zájmy. Dobrá pověst právnických osob má klíčový význam pro jejich vystupování v právních vztazích a naplnění práv jednotlivců, kteří jsou v nich sdruženi. Zásah do pověsti právnické osoby může mít v konečném důsledku negativní dopad na její činnost, a tím i na možnost jednotlivců a přeneseně celé společnosti společně prosazovat své zájmy“. Z těchto a dalších důvodů rozhodl Ústavní soud, že právnickým osobám svědčí právo na ochranu dobré pověsti dle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Tedy, že při neoprávněném zásahu do něj může i právnickým osobám vzniknout majetková i nemajetková újma.

Absence úpravy umožňující právnickým osobám domáhat se přiměřeného zadostiučinění za zásah do pověsti dle závěrů Ústavního soudu představuje mezeru v zákoně, která odporuje hodnotové soudržnosti právního řádu. Ústavní soud sice i přes uvedené závěry nepodpořil návrh na zrušení ustanovení § 135 a § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, ale rozhodl o překlenutí mezery v zákoně pomocí analogie. Nyní se tedy právníkové osoby mohou domáhat stejného katalogu prostředků ochrany, jaký je stanoven pro ochranu proti nekalé soutěži fyzickým osobám v § 2988 zákona č. [89/2012 Sb.](#) [\[4\]](#)

Významnost uvedeného nálezu Ústavního soudu se již projevila v soudní praxi. Důkazem je nedávné rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, který po zásahu Ústavního soudu pravomocně rozhodl, že se bývalý předseda politické strany musí spolku omluvit. Toto rozhodnutí potvrzuje, že právníkové osoby se nyní mohou účinně domáhat nejen odstranění zásahu, ale i přiměřeného zadostiučinění za újmu způsobenou poškozením jejich pověsti, což představuje zásadní posun v českém právním prostředí.

Nebezpečí záměny u obecného označení

Dalším zajímavým rozhodnutím z nekalosoutěžní oblasti je z našeho pohledu usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2025, sp. zn. 23 Cdo 2530/2024. V tomto rozhodnutí se Nejvyšší soud zabýval sporem dvou společností – Swiss Life Select a.s. (žalobkyně) a Swiss management s.r.o. (žalovaná), které obě podnikají v oblasti finančně poradenských služeb a poskytují služby stejným klientům – konkrétně lékařům. Žalobkyně se domnívala, že se žalovaná dopouští nekalé soutěže v podobě vyvolání nebezpečné záměny [\[5\]](#), parazitování na pověsti [\[6\]](#) a soudcovské skutkové podstaty parazitního kořistění z výkonů soutěžitele (černé pasažerství, free riding [\[7\]](#)) tím, že používá obdobný výraz ve svém názvu – konkrétně slovo „Swiss“. Těmto jednotlivým skutkovým podstatám nekalé soutěže jsme se podrobněji věnovali v prvním díle naší série.

Nejvyšší soud již ve své dřívější judikatuře uvedl, že zaměnitelnost u nekalosoutěžního jednání v podobě vyvolání nebezpečí záměny označením výrobků a služeb je třeba posuzovat z pohledu průměrného zákazníka (spotřebitele) těchto výrobků či služeb. Hledisko průměrného zákazníka bere v úvahu takového zákazníka, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory. Zároveň je nutno vzít v úvahu, že průměrný zákazník má jen zřídka možnost provést přímé srovnání mezi různými označeními a musí se tak spolehnout na nedokonalý dojem, který mu utkvěl v paměti. Nejsou-li označení zaměnitelná, tj. nevzbuzují-li u průměrného spotřebitele pocit provázanosti účastníků, pak nelze jednání soutěžitele zásadně považovat za rozporné s dobrými mravy soutěže.

Nejvyšší soud tedy dovodil, že sporný výraz „Swiss“ není fantazijním, nýbrž popisným prvkem určitého území. Nejedná se tak o prvek distinktivní a v obchodní firmě žalované nepředstavuje ani prvek jediný či dominantní. Tento prvek navíc ve svém názvu užívají desítky dalších subjektů v České republice. Nelze tedy dovozovat zaměnitelnost obchodních firem, naopak si žalobkyně nemůže osobovat právo na užití tohoto obecného výrazu ve svém názvu. Co se týče argumentu parazitování na pověsti, ztotožnil se Nejvyšší soud se závěry odvolacího soudu, který uvedl, že se jedná o prvek popisný a nedistinktivní pro účely rozlišení služeb poskytovaných účastnicemi sporu z pohledu průměrného zákazníka těchto služeb.

Nejvyšší soud tedy odmítl dovolání pro jeho nedůvodnost. [\[8\]](#)

Parazitování na sloganu

V této věci rozhodoval Městský soud v Praze v květnu roku 2025 [\[9\]](#) o sporu mezi společnostmi Mironet.cz a. s. (žalobkyně) proti spol. Allegro Retail a. s. (žalovaná).

Žalobkyně se prostřednictvím žaloby domáhala, aby soud žalované stanovil povinnost zdržet se užívání a zveřejňování sloganu „Když dárek pro děti, tak Allegro“ a jeho dalších ekvivalentů na svých internetových stránkách, na sociálních sítích, veškerých médiích a ve svých marketingových a reklamních kampaních. Žalobkyně totiž užívala podobný slogan - „Když (něco), tak Mironet“, který vytvořila a používá jej dle jejích slov již od roku 2017. Používání obdobného sloganu považovala žalobkyně mimo jiné za nekalosoutěžní jednání.

Městský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci nejsou splněny kumulativní předpoklady generální klauzule nekalé soutěže dle § 2976 odst. 1 zákona č. [89/2012](#) Sb. - k té více v prvním článku naší třídílné série. Zejména nebylo prokázáno, že by 1) jednání žalované bylo objektivně způsobilé přivodit žalobkyni újmu, že by 2) bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže, a že by 3) vyvolávalo nebezpečí záměny či klamavý dojem o spojení se soutěžitelem. Soud taktéž porovnal užití sloganu a došel k závěru, že žalobkyně užívá ve svém sloganu konkrétní označení (např. „Když hry, tak Mironet“), zatímco žalovaná používá určité životní situace (např. „Když něco dojde, tak Allegro“).

V posuzované věci každý ze soutěžitelů užil sice shodný začátek „Když“, ale další část sloganu se řídí odlišnými pravidly. Nakonec je v závěru sloganu uvedeno jméno, které není zaměnitelné s druhým soutěžitelem (Mironet / Allegro).

Městský soud tedy žalobu zamítl. Aktuálně bylo ve věci podáno odvolání a bylo zahájeno řízení u Vrchního soudu v Praze.[\[10\]](#)

Připravovaná novela týkající se tzv. greenwashingu

Greenwashing neboli „natírání na zeleno“ je jedním z velmi aktuálních témat týkající se nekalé soutěže a ochrany spotřebitele. Jedná se o tvrzení, která odkazují na praktiku naznačující či jinak vyvolávající dojem (v rámci obchodní komunikace, uvádění na trh nebo reklamy), že daný produkt nebo služba mají kladný dopad na životní prostředí, případně nemají na životní prostředí žádný dopad, případně životní prostředí poškozují méně než konkurenční zboží nebo služby. To může být způsobeno jejich složením, způsobem výroby nebo produkce, způsobem, jakým je možno produkt odstranit, a snížením spotřeby energie či nižším znečištěním, které lze očekávat při jeho používání. Nejsou-li tato tvrzení pravdivá nebo nelze-li je ověřit, nazývá se tato praktika jako tzv. greenwashing.[\[11\]](#)

Ačkoliv pojem „greenwashing“ aktuální český právní řád nezná, může být v některých případech chování soutěžitelů splňující výše popsané znaky postihnutelné. Pokud se soutěžitel dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním, které je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, naplní generální klauzuli nekalé soutěže, která je zakázána občanským zákoníkem.[\[12\]](#)

Co se týče tohoto tématu, momentálně legislativním procesem prochází návrh zákona, kterým se mění zákon č. [634/1992](#) Sb., o ochraně spotřebitele, a zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník.[\[13\]](#) Cílem tohoto návrhu je implementovat do českého právního řádu 3 směrnice a nařízení Evropského parlamentu a Rady EU[\[14\]](#), které by měly mimo jiné zavést právní úpravu greenwashingu u nás. Úprava se vztahuje především k ochraně spotřebitele, její vliv na nekalou soutěž ale nelze opomíjet.

Návrh zákona byl již vládou projednán a schválen a 5. 9. 2025 byl předložen Poslanecké sněmovně. Nicméně v důsledku voleb a ustavování nové vlády je budoucnost tohoto návrhu nejistá.

V České republice zatím přímo neexistuje judikatura týkající se greenwashingu. Ze zahraniční praxe lze uvést jako příklad reklamu společnosti Etihad Airways, která tvrdila, že společnost přistupuje k udržitelné letecké dopravě hlasitěji a odvážněji než ostatní letecké společnosti. Termín „udržitelná

letecká doprava“ zaujal ASA (the Advertising Standards Authority ve Velké Británii), která sdělila, že reklama byla cílena na veřejnost, ne odborníky na letecký průmysl, a proto rozhodla, že tento termín je klamavý.[\[15\]](#)

Kromě ASA a dalších obdobných organizací již o tématu greenwashingu rozhodují i soudy. Příkladem může být aktuální rozhodnutí z roku 2025, kdy Federální soud v Austrálii uložil spol. Clorox Australia Pty Ltd zaplatit vysokou pokutu z důvodu klamavé reklamy, ve které tvrdila, že její plastové obaly jsou částečně vyrobeny z recyklovaných plastů z oceánu, což se ale nezakládalo na pravdě. [\[16\]](#)

Ať už tedy úprava greenwashingu v České republice dopadne jakkoli, již teď je jasné, že se bude jednat o velmi důležité téma do budoucna.

Jak je z uvedených příkladů patrné, oblast nekalé soutěže je mimořádně dynamická a nadále se vyvíjí nejen prostřednictvím soudní praxe, ale i připravovaných legislativních změn. Aktuální rozhodnutí soudů potvrzují, že tradiční principy ochrany soutěžitelů a spotřebitelů zůstávají nadále relevantní, avšak zároveň se přizpůsobují novým formám podnikání a komunikačním trendům. Lze očekávat, že greenwashing a marketingové strategie zaměřené na udržitelnost budou v následujících letech častějším předmětem nejen právních sporů, ale i legislativní úpravy. Pro soutěžitele tak zůstává klíčové sledovat nejen nové judikáty, ale i vývoj právní úpravy, která má za cíl zajistit férové a transparentní podnikatelské prostředí.

JUDr. Petr Syrovátka, LL.M., Ph.D.
Advokát / Counsel

Mgr. Eliška Vyskočilová
Advokátní koncipient / Junior Lawyer

Mgr. Bc. Adam Krajíček
Advokátní koncipient / Junior Lawyer

Simona Králová

Paralegal

ROWAN[®]
LEGAL

ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

GEMINI Center
Na Pankráci 1683/127
140 00 Praha 4

Tel.: +420 224 216 212

Fax: +420 224 215 823

e-mail: paha@rowan.legal

[1] K dispozici >>> [zde](#).

[2] K dispozici >>> [zde](#).

[3] § 135 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník

[4] Nález Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2025, sp. zn. Pl. ÚS 26/24

[5] § 2981 odst. 2 zákona č. [89/2012](#) Sb.

[6] § 2982 zákona č. [89/2012](#) Sb.

[7] Černé pasažérství/free riding je jednou z forem nekalé soutěže, která spočívá ve snaze využít dobré pověsti konkurence za cílem získání prospěchu pro vlastní podnikání

[8] Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2025, sp.zn. 23 Cdo 2530/2024

[9] Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2025, č.j. 32 Cm 30/2024-81

[10] Sp.zn. 3 CMO 77/2025

[11] Bod 5.1. pokynů k provedení/uplatňování směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách

[12] Bc. Magdaléna Hamáčková, Greenwashing jako moderní fenomén, Obchodněprávní revue 4/2023, s. 277

[13] Návrh zákona dostupný >>> www.odok.gov.cz/portal/veklep/material/KORNDFYBPPEE3/

[14] Implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/825 ze dne 28. února 2024, čl. 16 směrnice (EU) 2024/1799 ze dne 13. června 2024 a adaptace nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/3228 ze dne 19. prosince 2024

[15] TINA.org (Truth in Advertising, Inc.). (13. dubna 2023). Ad Alert: Etihad Airways, dostupné >>> truthinadvertising.org/articles/etihad-airways/.

[16] Australian Competition and Consumer Commission v Clorox Australia Pty Limited [2025] FCA 357, file number: VID 315 of 2024

Aktualizováno: 2.1.2026

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)